

Sygn. akt IV KZ 61/15

POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy

w sprawie **D. L.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

bez udziału stron,

w dniu 30 października 2015 r.,

zażalenia na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu

Apelacyjnego w Rzeszowie

z dnia 20 sierpnia 2015 r., sygn. akt II AKa 50/14

o odmowie przyjęcia kasacji,

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu wyrokiem z dnia 13 grudnia 2013 roku, sygn. akt II Ko 170/13 oddalił wniosek D.L. o odszkodowanie z tytułu niewątpliwie niesłusznego zatrzymania.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie wyrokiem z dnia 26 czerwca 2014 roku, sygn. akt II AKa 50/14 utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie.

Od tego orzeczenia kasację wniósł osobiście wnioskodawca D. L.

Zarządzeniem z dnia 18 sierpnia 2014 roku, sygn. akt II AKa 50/14 wyznaczono wnioskodawcy pełnomocnika z urzędu. Pismem z dnia 02 września 2014 roku adwokat M.K. poinformował Sąd Apelacyjny o braku podstaw do wniesienia kasacji w sprawie.

Dnia 22 września 2014 roku wnioskodawca złożył wniosek o wyznaczenie mu innego pełnomocnika z urzędu.

Postanowieniem z dnia 03 listopada 2014 roku, sygn. akt II AKa 50/14 Sąd Apelacyjny w Rzeszowie odmówił uwzględnienia wniosku D. L..

Zarządzeniem z dnia 13 stycznia 2015 roku, sygn. akt II AKa 50/14, wskazując na wymóg, o którym mowa w art. 526 § 2 k.p.k. Sąd Apelacyjny w Rzeszowie odmówił przyjęcia kasacji osobistej wnioskodawcy.

Zażalenie na powyższe zarządzenie złożył osobiście wnioskodawca.

Postanowieniem z dnia 26 lutego 2015 r., sygn. akt IV KZ 5/15, Sąd Najwyższy uchylił zaskarżone zarządzenie i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania i podjęcia kroków w celu wyznaczenia skazanemu nowego pełnomocnika w celu rozważenia istnienia podstaw do wniesienia kasacji.

Zarządzeniem z dnia 12 marca 2015 r. wyznaczono wnioskodawcy pełnomocnika z urzędu w osobie adw. P. O.

Wyznaczony pełnomocnik z urzędu złożył opinie prawne (z dnia 24 marca 2015 r. i dnia 16 maja 2015 r.) o braku podstaw do sporządzenia i wniesienia kasacji w sprawie wnioskodawcy.

Zarządzeniem z dnia 25 maja 2015 r. wezwano wnioskodawcę do ewentualnego ustanowienia pełnomocnika z wyboru celem sporządzenia kasacji i pouczone go o terminie do jej wniesienia. Wezwanie to wnioskodawca odebrał w dniu 28 maja 2015 r., zaś w dniu 30 czerwca 2015 r. złożył pismo, w którym wystąpił z kolejnym wnioskiem o ustanowienie innego pełnomocnika z urzędu. Zarządzeniem z dnia 20 sierpnia 2015 r. Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie, na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 120 § 2 k.p.k., odmówił przyjęcia „osobistej” kasacji wniesionej przez D. L.

Na powyższe zarządzenie zażalenie złożył wnioskodawca kwestionując odmowę przyjęcia kasacji i nieustanowienie pełnomocnika z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest bezzasadne w stopniu oczywistym

Skarżący nie wykazał, że przedmiotowe rozstrzygnięcie dotknięte jest uchybieniami, które mogłyby doprowadzić do uchylenia kwestionowanego zarządzenia. Procedując w tzw. postępowaniu okołokasacyjnym, Sąd Apelacyjny

dochował wszelkich wymogów procesowych, odniósł się do kolejnego wniosku o wyznaczenie pełnomocnika z urzędu.

W świetle pełnej i przekonującej argumentacji zawartej w uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia, brak podstaw do uwzględniania argumentów i wniosku końcowego zażalenia wnioskodawcy.